

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku

LGD. 410.011.01.2015
P/15/091

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku
ul. Wały Jagiellońskie 36, 80-853 Gdańsk
T +48 58 768 36 00, F +48 58 768 36 05
lgd@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/091 – Zapewnienie przez organy administracji publicznej dostępu do jezior stanowiących wody publiczne.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku
Kontroler	Iwona Miklikowska, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 95477 z dnia 16.06.2015 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Starostwo Powiatowe w Kartuzach 83-300 Kartuzy ul. Dworcowa 1 (dalej „Starostwo”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Pani Janina Kwiecień Starosta Kartuski (dalej: „Starosta”). (dowód: akta kontroli str.3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ działania Starosty w zakresie zapewnienia swobodnego dostępu do jezior stanowiących wody publiczne, polegające przede wszystkim na skutecznym i prawidłowym prowadzeniu postępowań administracyjnych dotyczących wydawania pozwoleń wodnoprawnych, ustalania linii brzegu, w latach 2011 – 2015 (do 30.06.).

Uzasadnienie oceny ogólnej

Na podstawie badania dokumentacji 20 postępowań administracyjnych w sprawach związanych z ustaleniem przebiegu linii brzegu, wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych, legalizacją urządzeń wodnych stwierdzono, iż 14 postępowań prowadzono zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3, art. 64a ust. 2, art. 125 pkt. 2, art. 127, art. 131 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne² (dalej „Prawo wodne”), tj:

- linię brzegu ustalano w drodze decyzji, wyłącznie na wniosek podmiotu mającego interes prawny;
- podstawę ustalenia linii brzegu stanowił dostarczony przez wnioskodawcę projekt rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych;
- Starosta wydawał decyzje o legalizacji urządzeń wodnych, które nie naruszały przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalając jednocześnie, w drodze postanowienia, prawidłową wysokość opłaty legalizacyjnej;
- pozwolenia wodnoprawne wydawano na wniosek uprawnionego podmiotu, w drodze decyzji, które nie naruszały przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2015 r., poz. 469

We wszystkich badanych 20 postępowaniach, zgodnie z art. 127 ust. 7 pkt. 2 ww. ustawy zasięmano i uwzględniano opinie zarządców wód, tj. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku dalej „Dyrektor RZGW” lub Marszałka Województwa Pomorskiego dalej „Marszałek Województwa”. Wydawane w tych postępowaniach decyzje administracyjne spełniały wymogi określone w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego³ (dalej „Kpa”), a zainteresowane strony każdorazowo, zgodnie z art. 61 § 4 Kpa, powiadamiano o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Stwierdzone nieprawidłowości polegały na:

- nieegzekwowaniu w sześciu przypadkach, od podmiotów wnioskujących o wydanie pozwoleń wodnoprawnych i decyzji legalizujących urządzenia wodne, przedłożenia decyzji o warunkach zabudowy w celu potwierdzenia zgodności lokalizacji tych urządzeń z przepisami (art. 59 ust. 1 i 2) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym⁴, dalej „ustawa o planowaniu”;
- wydaniu pięciu decyzji administracyjnych po upływie terminów określonych w art. 35 § 1 i 3 Kpa, oraz niepowiadomieniu stron postępowania, wbrew wymogom art. 36 Kpa, o przyczynach opóźnienia w wydawaniu decyzji i nowym terminie załatwienia sprawy;
- nieutrwalaniu, w pięciu postępowaniach, w formie pisemnej załatwianych ustnie czynności podczas prowadzenia postępowań administracyjnych, co naruszało przepisy art. 14 Kpa.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Prowadzenie postępowań administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń wodnoprawnych, ustalania linii brzegu oraz stwierdzonych przypadków wybudowania urządzeń wodnych bez pozwolenia.

Opis stanu faktycznego

1. Na terenie powiatu kartuskiego znajduje się 66 jezior o łącznej powierzchni 4.691,7022 ha stanowiących własność Skarbu Państwa, w tym pięć jezior oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków Starostwa jako grunty pod powierzchniowymi wodami stojącymi (Ws). Z 61 jezior stanowiących śródlądowe wody powierzchniowe płynące (Wp):

- 18 o łącznej powierzchni 2.491,7467 ha pozostawało zarządzie Dyrektora RZGW,
- 17 o łącznej powierzchni 1.308,1673 ha w zarządzie Marszałka Województwa Pomorskiego,

Pozostałe 26 jezior wg zapisów w ewidencji gruntów i budynków Starostwa było: w zarządzie Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa (cztery), Nadleśnictwa w Kartuzach (cztery), a w przypadku pozostałych 18 jezior, wg zapisów w działach II ksiąg wieczystych oraz ewidencji gruntów, jako właściciele lub współwłaściciele jezior nadal ujawnione są osoby fizyczne.

³ Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2015 r., poz. 199

Wg stanu na dzień kontroli (20.07.2015 r.) w stosunku do siedmiu jezior⁵ Starostwo podjęło działania w celu uporządkowania zapisów w ewidencji gruntów i budynków dotyczących wykonywania praw właścicielskich (dotyczy Agencji Nieruchomości Rolnych i Nadleśnictwa Kartuzy).

(Dowód: akta kontroli str. 37-39;129-132)

Regulacja stanu prawnego nieruchomości stanowiących grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi, gdzie jako właściciele ujawnione są osoby fizyczne, leżała w gestii podmiotów uprawnionych do wykonywania praw właścicielskich, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy Prawo wodne. Starosta Kartuski jako organ reprezentujący Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami nie jest zobowiązany do regulacji stanu prawnego nieruchomości pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi, albowiem nieruchomości takie nie wchodziły w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, w stosunku do którego prawa właścicielskie wykonuje Starosta Kartuski. Z uwagi na obowiązujący stan prawny, zdaniem Starosty Kartuskiego, nie ma on legitymacji do regulowania z urzędu stanu prawnego omawianych nieruchomości. Stosowny wniosek w przedmiocie wydania decyzji deklaratoryjnej w trybie art. 14a ust. 2 ww. ustawy powinien być złożony przez uprawnione podmioty wykonujące prawa właścicielskie.

(Dowód: akta kontroli str.159-161)

Dyrektor Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w Gdańsku poinformował, że wyczerpał wszelkie możliwości prawne zmierzające do ostatecznego uregulowania stanu prawnego jezior, co do których Agencja Nieruchomości Rolnych, dalej „ANR” figuruje w księgach wieczystych i ewidencji gruntów jako organ wykonujący prawa właścicielskie. Wielokrotnie informował Marszałka Województwa o konieczności uregulowania stanu prawnego tych jezior. Zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne, a zwłaszcza art. 11 ww. ustawy, który zawiera katalog podmiotów wykonujących prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych, na wymienionych w tym art. podmiotach ciąży obowiązek zgłoszenia wniosków o założenie ksiąg wieczystych, zmianę ich treści i zgłoszenia stosownych zmian w ewidencji gruntów i budynków. W wyniku przeprowadzonych ekspertyz hydrologicznych ustalono, że z jezior wykazanych w ewidencji gruntów i budynków Starostwa Powiatowego w Kartuzach jako jeziora będące w zarządzie ANR, cztery jeziora stanowią faktycznie wody płynące. W związku z powyższym ANR 15.01.2015 r. wystąpiła do Dyrektora Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego, dalej „ZMiUW WP” z wnioskiem o wystąpienie przez Dyrektora ZMiUW WP m.in. do Starosty Kartuskiego w sprawie wydania decyzji orzekających przejście jezior w trwały zarząd i na rzecz Marszałka Województwa.

(Dowód: akta kontroli str.165-176)

Nadleśniczy w Kartuzach poinformował, że zgodnie z obowiązującym Planem Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Kartuzy na lata 2008-2017 jeziora, co do których Nadleśnictwo w Kartuzach figuruje w księgach wieczystych i ewidencji gruntów jako organ wykonujący prawa właścicielskie, stanowią użytek oznaczony jako wody stojące. Z informacji uzyskanych w Starostwie Powiatowym w Kartuzach wynika, że zmiana rodzaju użytku z wody stojące na wody płynące nastąpiła w 2010 r., czyli już po sporządzeniu obowiązującego planu zagospodarowania lasu, a o powyższej zmianie rodzaju użytku Nadleśnictwo w Kartuzach nie zostało poinformowane. Ponadto działki ewidencyjne tylko w części stanowią jezioro, przeważającą powierzchnię tych działek tworzą użytki innego rodzaju, w tym przypadku głównie

⁵ Dot. jezior: Chojnickiego, Czarnego, Glinnego, Miechucinko, Moczydło, Śmiertnego, Warleńskiego

las. W stosunku do przedmiotowych jezior do Nadleśnictwa nie wpłynęły żadne wnioski o ich przekazanie jak również Nadleśnictwo nie posiada żadnej wiedzy na temat jakiegokolwiek postępowania mającego na celu przekazanie tych jezior.

(Dowód: akta kontroli str.162-164)

Zgodnie z obowiązującym w Starostwie regulaminem organizacyjnym w latach 2011 – 2015 (30.06.) zagadnienia związane z realizacją zadań z zakresu ustawy Prawo wodne dotyczących: wydawania pozwoleń wodnoprawnych na szczególne korzystanie z wód, prowadzenia postępowań administracyjnych w zakresie legalizacji urządzeń wodnych wykonywanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego oraz wydawania decyzji o ustalaniu linii brzegowej należało do zadań Wydziału Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Zadania te wykonywało dwóch pracowników⁶ tego Wydziału.

(dowód: akta kontroli str.5-28)

2. Do Starostwa w badanym okresie wpłynęły cztery wnioski o ustalenie linii brzegowej jezior. Po rozpatrzeniu ww. wniosków Starosta wydał cztery decyzje⁷ ustalające linię brzegową tych jezior (po jednej w 2012 i 2013 r., oraz dwie w 2015 r.). We wszystkich przypadkach, zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy Prawo wodne, decyzje wydane zostały na wniosek podmiotów mających interes prawny lub faktyczny, tj. w dwóch przypadkach na wnioski osób fizycznych dysponujących nieruchomościami przyległymi do jezior, w jednym na wniosek Gminy Sulęcyno w związku z koniecznością uregulowania stanu prawnego pomiędzy drogą gminną a jeziorem i w jednym na wniosek Pełnomocnika Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej – sprawującego prawa właścicielskie w stosunku do przedmiotowego jeziora. We wszystkich przypadkach do wniosków dołączono projekty rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych, również we wszystkich przypadkach projekty rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych zostały pozytywnie zaopiniowane przez organy wykonujące w stosunku do przedmiotowych jezior prawa właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa. Starostwo nie ustalało linii brzegowej jezior (Ostrzyckiego i Raduńskiego Dolnego) na wysokości działek przyległych objętych oględzinami opisanymi w pkt 10 niniejszego wystąpienia.

(Dowód: akta kontroli str.36;41-63;172)

3. W latach 2011 – 2015 (30.06.) wydano 30 decyzji udzielających pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych⁸ zlokalizowanych na jeziorach powiatu kartuskiego będących w zarządzie Marszałka Województwa lub Dyrektora RZGW (odpowiednio w poszczególnych latach: 5; 2; 11; 12; 0).

Analiza dokumentacji dotyczącej dziesięciu pozwoleń wodnoprawnych⁹ (tj. 33,3% wydanych decyzji) wykazała, że wszystkie pozwolenia zostały wydane na wnioski, do których, zgodnie z art. 131 ust. 2 pkt. 1 ww. ustawy, dołączone zostały operaty wodnoprawne sporządzone w formie opisowej i graficznej¹⁰.

W czterech przypadkach¹¹, zgodnie z art. 131 ust.2 pkt. 2 ustawy Prawo wodne, do wniosków dołączono decyzje o warunkach zabudowy, w jednym¹² decyzję

⁶ Do zakresu zadań ww. pracowników należały ponadto inne czynności min. zagadnienia związane z ustawą o rybnictwie śródlądowym, gospodarką wodno-ściekową, ochroną wód

⁷ Dotyczy jezior: Ostrzyckiego, Trzebocińskiego, Tuchomskiego i Gowidlińskiego

⁸ Dotyczy urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 lit. h Prawa wodnego

⁹ Dotyczy decyzji: R.6341.31.2011.IB; R.6341.110.2011.KMW; R.6341.68.2013.IB, R.6341.102.2012.EHC, R.6341.37.2013.IB, R.6341.111.2013.IB; R.6341.29.2014.KMW, R.6341.20.2014.IB, R.6341.83.2014.IB; R.6341.165.2014

¹⁰ Zgodnie z art. 132 ust. 1 ustawy Prawo wodne

¹¹ Dot. R.6341.110.2011.KMW, R.6341.31.2011.IB,R.6341.102.2012.EHC, R.6341.37.2013.IB

o ustaleniu lokalizacji celu publicznego (ww. pozwolenia wodnoprawne dotyczyły urządzeń wodnych wymagających uzyskania pozwolenia na budowę). Pozwolenia wodnoprawne w pięciu ww. przypadkach, zgodnie z art. 125 ust. 2 ustawy Prawo wodne, nie naruszały postanowień decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego.

W pozostałych pięciu sprawach do wniosków nie dołączono decyzji o warunkach zabudowy.

We wszystkich przypadkach, przed wydaniem pozwoleń wodnoprawnych, zgodnie z art. 127 ust. 7 pkt 2 ustawy Prawo wodne, uzyskano pozytywne opinie o projektowanych urządzeniach wodnych od właściciela wody – strony postępowania (w pięciu przypadkach od Dyrektora RZGW i w pięciu od Marszałka Województwa) oraz zgodnie z art. 127 ust. 6 ww. ustawy podawano do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania o wydanie pozwolenia wodnoprawnego.

Wszystkie pozwolenia wodnoprawne wydane zostały w drodze decyzji, w których ustalono cel i zakres korzystania z wód z wyszczególnieniem parametrów urządzeń wodnych.

(Dowód: akta kontroli str.29-33;69-74)

3.2. Starostwo w latach objętych kontrolą wydało trzy pozwolenia wodnoprawne na urządzenia wodne usytuowane na jeziorach objętych oględzinami, co opisano w pkt. 10 niniejszego wystąpienia, tj.:

- Ostrzyckim (gm. Somonino) 23.01.2014 r. na budowę pomostu z tarasem widokowym, 04.03.2014 r. inwestor uzyskał pozwolenie budowlane na ww. budowę (obręb geodezyjny Czaple i Ostrzyce);
- Raduńskim Dolnym, dwóch pomostów rekreacyjnych. W jednym przypadku¹³ decyzja dotyczyła legalizacji istniejącego pomostu w miejscowości Przewóz gmina Chmielno. Inwestor 10.02.2015 r. wystąpił do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Kartuzach, dalej „Powiatowy Inspektor” z wnioskiem o legalizację przedmiotowego pomostu. Powiatowy Inspektor 22.07.2015 r. przedmiotowy pomost zalegalizował. W drugim przypadku¹⁴ inwestor nie dokonał, zgodnie z art.30 ust.1 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, zgłoszenia ww. obiektu budowlanego. W wyniku przeprowadzonych 16.07.2015 r. oględzin NIK ustaliła, że przedmiotowy pomost został wybudowany. Starostwo powiadomiło 03.08.2015 r. o powyższej sytuacji Powiatowego Inspektora.

(Dowód: akta kontroli str. 35;75;124;157-158;177-186)

4. W okresie objętym kontrolą do Starostwa wpłynęło siedem wniosków o zalegalizowanie urządzeń wodnych (pomostów rekreacyjnych). W jednym przypadku¹⁵ ze względu na zły stan techniczny pomostu Starosta odmówił legalizacji urządzenia. W pozostałych sześciu sprawach, urządzenia zostały zalegalizowane. Do wniosków, zgodnie z art. 131 ust. 2 pkt. 1 ustawy Prawo wodne dołączone zostały operaty wodnoprawne sporządzone w formie opisowej i graficznej. W czterech przypadkach¹⁶, zgodnie z art. 131 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy, do wniosków dołączono decyzje o warunkach zabudowy. Pozwolenia wodnoprawne, do których dołączono decyzje o warunkach zabudowy, zgodnie z art. 125 ust. 2 ustawy Prawo

¹² Dot. R.6341.20.2014.IB

¹³ Dot. R.6341.39.2015.KMW

¹⁴ Dot. R.6341.83.2014.IB

¹⁵ Dot. R.6341.37.2015.KMW

¹⁶ Dot. R.6341.36.2015.KMW; R.6341.38.2015.KMW; R.6341.29.2015.KMW; R.6341.39.2015.KMW

wodne, nie naruszały postanowień ww. decyzji oraz w przypadku decyzji legalizacyjnej¹⁷ dot. pomostu nad jeziorem Gowidlińskim - mpzp (w planie dopuszczono w ustaleniach dla terenu jeziora Gowidlińskiego budowę pomostów). W przypadku legalizacji¹⁸ pomostu nad jeziorem Patulskim Starostwo nie posiadało decyzji o warunkach zabudowy, a na terenach działki przyległej do jeziora, którego dotyczyło pozwolenie wodnoprawne, nie obowiązywał mpzp.

We wszystkich przypadkach, przed wydaniem pozwoleń wodnoprawnych, zgodnie z art. 127 ust. 7 pkt 2 ustawy Prawo wodne, uzyskano pozytywne opinie o legalizacji urządzeń wodnych od właściciela wody (w pięciu przypadkach od Dyrektora RZGW, w jednym od Marszałka Województwa).

(Dowód: akta kontroli str.123-128;149-156)

5. We wszystkich sześciu przypadkach za legalizację wykonanych bez wymaganych pozwoleń wodnoprawnych urządzeń wodnych (pomostów rekreacyjnych) Starosta ustalił opłatę legalizacyjną zgodnie z art. 64a ust.2 ustawy Prawo wodne w wysokości 10-krotności opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia wodnoprawnego, tj. w łącznej kwocie 13.020 zł¹⁹. W jednej sprawie²⁰ opłata legalizacyjna wniesiona została po siedmiu dniach od wydania postanowienia o jej ustaleniu (21.11.2014 r.). W drugiej sprawie²¹ po uprawomocnieniu się decyzji 19.09.2013 r. opłata wniesiona została 18.12.2013 r. i przekazana 30.12.2013 r. na właściwe konto Starostwa (w postanowieniu mylnie podano nr konta na który należało dokonać wpłaty). Zwłoka we wniesieniu opłaty legalizacyjnej w powyższej sprawie wynikała z faktu złożenia przez wnioskodawcę 23.09.2013 r. prosby o rozłożenie na raty powyższej opłaty. Ostatecznie Wojewoda Pomorski 13.12.2013 r. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie rozłożenia na raty opłaty legalizacyjnej. Pobrane opłaty za legalizację urządzeń wodnych, jako dochody związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, pomniejszone na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego²² o 5%, zostały odprowadzone na rachunek budżetu państwa w terminie od 4 do 8 dni. W czterech sprawach, decyzje o legalizacji urządzeń wodnych i postanowienia o ustaleniu opłaty legalizacyjnej wydane zostały 12 czerwca br. (w jednej sprawie) i 19 czerwca br. (w trzech sprawach). Decyzje legalizacyjne i postanowienia nie uprawomocniły się do dnia kontroli (01.07.2015r.), a opłaty legalizacyjne nie zostały wniesione.

(Dowód: akta kontroli str.76;133-148)

6. W okresie objętym kontrolą Starosta nie wydał decyzji dotyczących likwidacji urządzeń wodnych.

(Dowód: akta kontroli str.64)

7. Analiza dokumentacji dotyczącej 20 losowo wybranych postępowań administracyjnych w sprawie: wydania pozwoleń wodnoprawnych (10), legalizacji urządzeń wodnych (6), ustalenia linii brzegu (4) w zakresie prawidłowości prowadzenia postępowań administracyjnych wykazała, że:

---

¹⁷ Nr 6341.48.2014.IB

¹⁸ Nr 6341.103.2012.KMW

¹⁹ Opłata skarbowa za wydanie pozwolenia wodnoprawnego na podstawie art. 1 ust.1 pkt. 1 lit. a ustawy z 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635) oraz ustępu 24 cz. III tabeli stanowiącej załącznik do ww. ustawy) wynosiła 217 zł

²⁰ Dot. R.6341.47.2014.IB z 14.11.2014 r.

²¹ Dot. R.6341.103.2012.KMW z 16.08.2013 r.

²² T. j. Dz. U. z 2015, nr 513 ze zm.

- wszystkie decyzje zgodnie z art. 107 § 1 Kpa zawierały wymagane tym przepisem elementy, tj. m.in. podstawę prawną, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o przysługującym trybie odwołania;
- we wszystkich postępowaniach, zgodnie z art. 61 §§ 1 i 4 Kpa, o wszczęciu postępowania na żądanie jednej ze stron zawiadamiano wszystkie osoby będące stronami w sprawie;
- w terminach wynikających z art. 35 §§ 1 i 3 Kpa zostało załatwionych 15 spraw²³, pozostałe w terminie od 71 dni do 176 dni, licząc, zgodnie z art. 61 § 3 Kpa, od daty doręczenia żądania organowi administracji publicznej do dnia wydania decyzji administracyjnej.

(Dowód: akta kontroli str.187-189)

8. Zgodnie z obowiązującą od 22 czerwca 2011 r. Procedurą rozpatrywania skarg i wniosków Sekretarz Powiatu zobowiązany został do dokonywania analizy treści pism pod kątem ustalenia czy pismo jest skargą, wg kryteriów określonych w art. 227 Kpa. Wpisu skarg w Rejestrze skarg i wniosków Starostwa, (dalej „rejestr”), dokonywał inspektor ds. organizacyjnych i kadr Wydziału Organizacyjnego.

W rejestrze w latach 2011 – 2015 (30.06.) nie dokonano rejestracji żadnej skargi, której przedmiotem było ograniczenie dostępu do jezior stanowiących wody publiczne i budowa lub posiadanie urządzeń wodnych bez wymaganego pozwolenia.

(Dowód: akta kontroli str. 40;79-85)

W aktach spraw Wydziału Rolnictwa i Ochrony Środowiska zarejestrowano sześć pism, przedmiotem których były ww. zagadnienia. I tak:

- pismo²⁴ z 26.04.2013 r. dot. braku swobodnego przejścia wokół jezior Dąbrowskiego i Patulskiego ze względu na grodzenie posesji do lustra wody, oraz zamontowanie na wypływie z jeziora Dąbrowskiego kraty, bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego;
- trzech pism²⁵, od jednego nadawcy, z lat 2011 – 2013 dotyczących grodzenia dostępu do jeziora w miejscowości Sznurki – Brodnica Górna gm. Chmielno;
- pisma²⁶ z 19.05.2015 r. dot. braku swobodnego przejścia wokół jeziora Raduńskiego Dolnego położonego na terenie sołectwa Łączyno, gmina Stężycza;
- pisma²⁷ z 31.05.2013 r. dot. zagrodzenia dojścia do jeziora Gowidlińskiego na wysokości działki przyległej nr 569/4 oraz sprawdzenia legalności istnienia dwóch pomostów znajdujących się przy tej samej działce. W konkluzji piszący pismo wniósł o przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

(Dowód: akta kontroli: 86;102-103;107;112;116;120)

Pięć pierwszych ww. spraw zakwalifikowanych zostało jako wniesienie podania zgodnie z art. 63 § 1 Kpa i na podstawie art. 65 § 1 ww. ustawy zawiadomiono właściwych Komendantów Powiatowych Policji o przekazaniu im przedmiotowych pism informujących o naruszeniu art. 27 pkt 1 ustawy Prawo wodne. W przypadku przekazania informacji o nielegalnym korzystaniu z kraty powiadomiono piszącego

²³ Dot. R.6330.5.2015.IB, R.6341.110.2011.KMW, R.6341.68.2013.IB, R.6341.102.2012.EHC, R.6341.31.2011.IB, R.6341.83.2014.IB, R.6341.103.2012.KMW, R.6341.20.2014.IB

²⁴ R.630.20.2013.KMW

²⁵ 16.09.2011 r.; 15.03.2012 r.; 05.03.2013 r.

²⁶ R.630.9.2015.KMW

²⁷ Dot. R.6324.2.2013.IB

iż właściciel kraty w 2007 r. zwrócił się z wnioskiem o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na jej eksploatację. Starostwo podejmując działania w celu ustalenia stanu faktycznego dot. jeziora Gowidlińskiego, przeprowadziło 24.06.2013 r. oględziny. W ich wyniku ustalono, że ogrodzenie działki nie dochodzi do linii lustra wody oraz, że na działce znajdują się dwa pomosty rekreacyjne. Właściciel pomostów 31.03.2014 r. złożył wniosek o ich legalizację, Starostwo decyzją z 14.11.2014 r. zalegalizowało przedmiotowe pomosty.

Starostwo we wszystkich przypadkach zawiadomiło o sposobie załatwienia sprawy osoby informujące o ww. nieprawidłowościach.

(Dowód: akta kontroli str.86-98;102-122)

Sekretarz Powiatu wyjaśnił, że w ocenie Starosty ww. sprawy nie są skargami. Wszystkie dotyczą podjęcia działań w zakresie wyegzekwowania możliwości dostępu do wód płynących stanowiących własność Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę, że groźba nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy Prawo wodne zagrożone jest karą grzywny, a postępowanie w tym zakresie, zgodnie z art. 195 ww. ustawy prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia Starosta przekazał powyższe żądania zgodnie, z właściwością, do Komendanta Powiatowego Policji w Kartuzach celem podjęcia stosownych działań. Ponadto w dwóch sprawach²⁸ dot. nielegalnego wykonania pomostów Starostwo przeprowadziło postępowania wyjaśniające łącznie z wizją w terenie, a zebrany materiał dowodowy dot. zagroźenia dostępu do jeziora Gowidlińskiego został przekazany organowi wykonującemu prawa właścicielskie w stosunku do jeziora. Z tych też względów pisma zakwalifikowane zostały jako podania – żądania wszczęcia postępowań.

(Dowód: akta kontroli str.77-78;99-101)

9. W latach 2011 – 2015 (30.06) w powiecie kartuskim nie przeprowadzono modernizacji ewidencji gruntów i budynków w obrębie działek Skarbu Państwa stanowiących jeziora skutkującej wydaniem decyzji o ustaleniu linii brzegowej jezior zgodnie z art. 15b ustawy Prawo wodne. Wydano dwie decyzje dotyczące aktualizacji danych jezior Skarbu Państwa²⁹ oraz wszczęto trzy postępowania administracyjne w sprawie zmiany oznaczenia użytków gruntowych³⁰.

(Dowód: akta kontroli str.65-68)

10. W ramach oględzin³¹ części brzegu jezior Ostrzyckiego i Raduńskiego Dolnego, będących w trwałym zarządzie RZGW, przy nieruchomościach przyległych do tych jezior (10 nieruchomości przy jeziorze Ostrzyckim w miejscowości Ostrzyce i 12 przy jeziorze Raduńskim Dolnym w miejscowościach Borucino i Łączyno) stwierdzono 16 urządzeń wodnych wybudowanych na gruntach Skarbu Państwa, na jedno³² z nich wydano pozwolenie wodnoprawne.

I tak na gruntach Skarbu Państwa stanowiących działkę jezioro:

²⁸ Dot. R.630.27.2011.KMW (jezioro Raduńskie Dolne), R.6324.2.2013.IB (jezioro Gowidlińskie)

²⁹ Dot. decyzji G.6620.2.61.2012 odnośnie zmiany oznaczenia użytku gruntowego z gruntu pod wodami powierzchniowymi płynącymi na grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi (jezioro Rekowo) oraz G.6620.2.23.2014 odnośnie zmiany oznaczenia użytku gruntowego z gruntu pod wodami powierzchniowymi stojącymi na grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi (jezioro Łapińskie)

³⁰ Dot. postępowań G.6620.2.96.2013 (jezioro Trzebno), G.6620.2.24.2014 (jezioro Junno), G.6620.2.11.2015 (jezioro Wysockie)

³¹ Przeprowadzonych w toku kontroli NIK w Państwowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Kartuzach (LGD.410.011.02.2015)

³² Dot. pomostu zlokalizowanego nad jeziorem Ostrzyckim na wysokości działki przyległej 63/1

- Raduńskie Dolne bez pozwolenia wodnoprawnego wybudowano na wysokości działek przyległych:
  - nr 81/6 – pomost drewniany w kształcie litery L o długości ca 24 m;
  - nr 116/2 – molo drewniane na konstrukcji metalowej, pomost do cumowania małych jednostek pływających ze ścianki szczelnej, slip stalowy do wciągania małych jednostek pływających.
- Ostrzyckie bez pozwolenia wodnoprawnego wybudowano na wysokości działek przyległych:
  - nr 70; wzdłuż brzegu pomost drewniany w kształcie litery I o długości ca 5 m;
  - nr 66/1: wzdłuż brzegu jeziora 2 pomosty drewniane, jeden w kształcie litery I, zlokalizowany dłuższą krawędzią wzdłuż brzegu o wymiarach ca 1m/4m, drugi w kształcie litery L o długości ca 4,5 m, utwardzenie z kostki, palisada – umocnienie brzegu;
  - nr 311/1; stary, nie nadający się do użytku pomost w kształcie litery I o długości ca 6 m;
  - nr 64/1; na brzegu jeziora pomost drewniany o kształcie litery I o długości ca 9 m na konstrukcji metalowej, pomost drewniany w kształcie litery T o długości ca 12 m, pomost drewniany w kształcie litery T o długości ca 10 m, umocnienie brzegu za pomocą muru oporowego z kamienia i trelinki;
  - nr 61 slip na podkładach drewnianych do spuszczenia łodzi/roweru wodnego do lustra wody w około 2,5 m położony na działce SP;
  - nr 62/1; pomost drewniany w kształcie litery I o długości ca 8,5 m;
  - nr 61/1; stwierdzono szczątki dwóch drewnianych pomostów, w kształcie litery L, ze względu na ich stan techniczny, brak możliwości bezpośredniego pomiaru;
  - nr 60/1; pomost o konstrukcji drewnianej w kształcie litery I o długości ok. 3,5 m, pomost drewniany w kształcie litery I o długości ca 8 m.

W przypadku jednego urządzenia wodnego (pomostu o dł. 15,4 m) objętego oględzinami, na które Starosta wydał pozwolenie wodnoprawne (w 2001 r.) nie dokonano zgłoszenia robót budowlanych pomimo takiego obowiązku wynikającego art. 30 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 16 Prawa budowlanego.

(Dowód: akta kontroli str.207-215)

10.1. Lustro wody jeziora Raduńskiego Dolnego (działka 408) w obr. geodezyjnym Borucino na wysokości czterech działek przyległych było oddalone od granicy ewidencyjnej działki jezioro o odległość wynoszącą od 11 m (na wysokości działki 81/66) do 0 m (na wysokości działki 81/66 granica ewidencyjna pokrywała się z linią wody). Powierzchnia gruntu nie pokrytego wodą stanowiącego działkę jezioro wynosiła 443 m². Lustro wody jeziora Raduńskiego Dolnego (działka 408) w obr. geodezyjnym Łączyńno na wysokości ośmiu działek przyległych było oddalone od granicy ewidencyjnej działki jezioro o odległość wynoszącą od 30 m (na wysokości działki 116/2) do 0 m (na wysokości działki 117/3 granica ewidencyjna pokrywała się linią wody). Powierzchnia gruntu nie pokrytego wodą stanowiącego działkę jezioro wynosiła 1.346 m².

Łącznie pomiędzy linią wody a granicą ewidencyjną działek oznaczonych jako jezioro Raduńskie Dolne znajdował się grunt nie pokryty wodą o powierzchni 1.789 m², który był zagospodarowany na wysokości działki 116/2 - budynek w części parterowy

w części piętrowy w którym mieścił się hangar, bar, w kształcie litery L o wymiarach 33,5 m x 18 m, plac utwardzony przed budynkiem o wymiarach 10 m x 48 m.

10.2. Lustro wody jeziora Ostrzyckiego (działka 343) w obr. geodezyjnym Ostrzyce na wysokości dziesięciu działek przyległych było oddalone od granicy ewidencyjnej działki jezioro o odległość wynoszącą od 14 m (na wysokości działki 311/1) do 0 m (na wysokości działki 62/1 granica ewidencyjna pokrywała się z linią wody). Powierzchnia gruntu nie pokrytego wodą stanowiącego działkę jezioro wynosiła 981 m², grunt nie pokryty wodą był zagospodarowany na wysokości:

- działki nr 70; komora betonowa użytkowana na śmietnik,
- działki 303/1; 4 podesty (schody) z płyt chodnikowych schodzące do jeziora, za około 8 m kolejne schody z płyt chodnikowych również schodzące do jeziora,
- działki 64/1; wchodzące na działkę SP na odległość ca 0,5 m schody betonowe prowadzące na pomost,
- działki 60/1; przy brzegu jeziora tablica o konstrukcji metalowej, informująca o kawiarni-restauracji „Piec chlebowy”, 2 ławki ogrodowe przenośne i jeden stolik kawiarniany – przenośny, przy linii wody atrapa łodzi funkcjonująca jako stolik – teren użytkowany gastronomicznie.

Żaden z ww. obiektów budowlanych, w okresie od 2004 r. do 07.08.2015 r., nie został zgłoszony do Starostwa i na żaden nie uzyskano pozwolenia na budowę. Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane³³ (dalej: "Prawo budowlane") zgłoszenia wymaga m.in. budowa pomostów o długości całkowitej do 25 m i wysokości, liczonej od korony pomostu do dna akwenu, do 2,5 m służących do cumowania niewielkich jednostek pływających, jak łódzie, kajaki, jachty, uprawiania wędkarstwa oraz rekreacji.

(Dowód: akta kontroli str.145-150;156-174)

Ustalone
nieprawidłowości

1. W pięciu przypadkach³⁴ Starosta wydał pozwolenia wodnoprawne, pomimo iż do wniosku nie załączono, wbrew wymogom art. 131 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo wodne, decyzji o warunkach zabudowy przedmiotowych jezior na wysokości działek przyległych, które nie były objęte mpzp.

(Dowód: akta kontroli str.69-71)

Zgodnie z art. 125 pkt 2 ustawy Prawo wodne, pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać: ustaleń mpzp, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego.

W myśl art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy, przy czym przepis ten stosuje się również do zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę.

Starosta wyjaśnił, że w myśl art. 29 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane³⁵ pozwolenia na budowę nie wymaga budowa pomostów o długości całkowitej do 25 m i wysokości liczonej od korony pomostu do dna akwenu do 2,5 m

³³ Dz.U. z 2013 r., poz.1409 ze zm.

³⁴ Dot. spraw R.6341.29.2014.KMW – jezioro Raduńskie Górne; R.6341.68.2013.IB – jezioro Klasztorne Duże; R.6341.111.2013.IB – jezioro Ostrzyckie; R.6341.165.2014.IB – jezioro Tuchomskie; R.6341.83.2014.IB – jezioro Raduńskie Dolne

³⁵ t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 ze zm.

służących do cumowania małych jednostek pływających oraz do uprawiania wędkarstwa i rekreacji. Rozpatrywane w Starostwie wnioski o wydanie pozwoleń wodnoprawnych dotyczą pomostów o rozmiarach nie przekraczających powyższych parametrów. Zgodnie z art. 30 ww. ustawy budowa takich pomostów wymaga zgłoszenia właściwemu organowi – staroście, zgodnie z ust. 2 ww. artykułu do zgłoszenia nie jest wymagana decyzja o warunkach zabudowy. W związku z powyższym iż do prowadzonego ostatecznego postępowania administracyjnego zezwalającego na wykonanie takiej inwestycji nie żądano decyzji o warunkach zabudowy, Wydział Rolnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa, w myśl art. 131 ust. 2³⁶ ustawy Prawo wodne, również nie wymagał przedkładania decyzji o warunkach zabudowy.

(Dowód: akta kontroli str.199-206)

W ocenie NIK wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie ponieważ przepisy ustawy o planowaniu, regulującej warunki uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy, przewidują uzyskanie tej decyzji również w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę, a więc decyzja taka nie jest wymagana jedynie w przypadku, gdy dla terenu inwestycji został opracowany mpzp.

2. W jednym przypadku dotyczącym legalizacji³⁷ pomostu nad jeziorem Patulskim Starostwo nie wyegzekwowało od osoby składającej wniosek, załączenia decyzji o warunkach zabudowy jeziora na wysokości działki przyległej, która nie była objęta mpzp. Uniemożliwiło to dokonanie oceny czy lokalizacja tego urządzenia nie narusza przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

(Dowód: akta kontroli str.123-128;149-156)

Zgodnie z art. 64a ust. 2 ustawy Prawo wodne, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, jeżeli lokalizacja tego urządzenia nie narusza przepisów o planowaniu.

W myśl art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy, przy czym przepis ten stosuje się również do zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę.

Starosta wyjaśnił, że w ocenie Starostwa żądanie takich dokumentów mogłoby zostać uznane przez inwestorów i projektantów za nieuzasadnione i niepotrzebne biurokratyzowanie postępowania administracyjnego. W dostępnych interpretacjach prawnych wymóg uzyskania decyzji o warunkach zabudowy analizowany jest w związku z przepisami prawa budowlanego, skoro więc przepisy prawa budowlanego nie wymagają załączenia do zgłoszenia pomostu decyzji o warunkach zabudowy, Wydział Rolnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa również jej nie żądał.

(Dowód: akta kontroli str.199-206)

W ocenie NIK wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie ponieważ przepisy ustawy o planowaniu regulującej warunki uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy przewidują uzyskanie tej decyzji również w przypadku zmiany zagospodarowania terenu (a wykonanie każdego nowego lub zalegalizowanie

³⁶ W myśl ww. art. wnioskodawca zobowiązany jest dołączyć decyzję o warunkach zabudowy w przypadku jeżeli była ona wymagana

³⁷ Dot. sprawy 6341.103.2012.KMW

istniejącego urządzenia wodnego powoduje zmianę zagospodarowania terenu), która nie wymaga pozwolenia na budowę.

3. Starosta wydał pięć decyzji (jedną³⁸ w sprawie ustalenia linii brzegowej jezior, dwie w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego³⁹ i dwie⁴⁰ w sprawie legalizacji urządzeń wodnych) w terminach od 71 do 176 dni, tj. po terminie określonym w art. 35 § 1 i § 3 Kpa, nie informując jednocześnie stron postępowania o przyczynach opóźnienia w wydawaniu decyzji i nowym terminie załatwienia sprawy zgodnie z art. 36 Kpa.

(Dowód: akta kontroli str. 187-189)

Starosta wyjaśnił, że powodem niezakończonych ww. spraw w terminie jest nadmierne obciążenie pracą i brak możliwości rozpatrzenia wszystkich spraw z zachowaniem obowiązujących terminów (trzykrotny wzrost w latach 2008-2014 tylko podań o wydanie pozwoleń wodnoprawnych, wzrost stopnia ich złożoności, wzrost interwencji pracowników działu gospodarki wodnej w związku z podtapianiem i zalewaniem znacznych obszarów ze względu na wieloletnie zaniedbania w utrzymaniu urządzeń melioracyjnych, przy zachowaniu w tych latach, tej samej, dwuosobowej obsady kadrowej osób zajmujących się działem gospodarki wodnej). Ponadto Starosta wyjaśnił, że Urząd informował ustnie wnioskodawców o niemożności załatwienia sprawy w terminie.

(Dowód: akta kontroli str.190-198)

W aktach ww. spraw brak jest utrwalenia w formie pisemnej poczynionych ustnie ustaleń.

(Dowód: akta kontroli str.192-197)

Powyższe naruszało przepisy art. 14 § 2 Kpa, który stanowi, że sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.

Starosta wyjaśnił, że z uwagi na ilość prowadzonych równocześnie postępowań administracyjnych i prowadzonych w związku z nimi rozmów dokumentowanie ich jest fizycznie niemożliwe.

(Dowód: akta kontroli str.190-197)

NIK nie podziela stanowiska Pani Starosty, iż nadmierne obciążenie obowiązkami służbowymi jest usprawiedliwieniem działań niezgodnych z przepisami prawa, bowiem to w gestii Starosty, jako kierownika jednostki, jest właściwe zorganizowanie pracy.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, wnosi o:

- 1) egzekwowanie od podmiotów składających wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego lub legalizację urządzeń wodnych, przedkładania decyzji o warunkach zabudowy w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego działkę jeziora;

³⁸ Dot. sprawy R.6330.3.2014.IB – jezioro Tuchomskie

³⁹ Dot. spraw R.6341.37.2013.IB – jezioro Mausz; R.6341.111.2013.IB – jezioro Ostrzyckie

⁴⁰ Dot. spraw R.6341.48.2014.IB – jezioro Gowidlińskie; R.6341.103.2012.KMW – jezioro Patulskie

- 2) zapewnienie prowadzenia postępowań administracyjnych zgodnie z postanowieniami Kpa, tj. w terminach określonych w art. 35 Kpa, z zachowaniem zasady ich pisemności (art. 14 Kpa) oraz informowanie stron postępowania o przyczynach opóźnień w wydawaniu decyzji i nowym terminie załatwienia sprawy (art. 36 Kpa);
- 3) sprawdzenie legalności wybudowanych urządzeń wodnych w przypadku których stwierdzono brak pozwoleń wodnoprawnych oraz wszczęcie w uzasadnionych przypadkach postępowań administracyjnych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Gdańsku.

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Gdańsk, dnia 10 września 2015 r.

Kontroler

Iwona Miklikowska
Główny specjalista kontroli państwowej

.....
Podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Gdańsku

Dyrektor

Włodzimierz Zegadło

p.o. DYREKTORA DELEGATURY
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
w Gdańsku

.....
Włodzimierz Zegadło
Podpis

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosków
Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń